

Р Е Ш Е Н И Е

№ 676

гр. Перник, 21.12.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и седми ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М., като разглежда докладваното от съдията административно дело №502/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от Б.К.Г. *** против Решение №1 от 11.02.2013 г. на МКВП при МС, т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, т. , с което е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището й, засегнато от природно бедствие в размер на 6 292 лв. Излагат се доводи, че актът не съответства на целта на закона и отпуснатото му обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде изменено и да се предостави разликата до пълния размер на оценката, направена от лицензирания оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището й в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община Перник. Жалбата се поддържа от жалбоподателката и се иска отпускане на цялата сума по оценката.

Ответникът по жалбата – Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разглежда образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. №12/Д-1196-1 от 22.02.2013г. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, поради което съответният срок на обжалване се

удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което отново следва, че жалбата е депозирана в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител за оставяне на жалбата без разглеждане и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012 г. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на Правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав, съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. №12/Д-1196 от 26.05.2012 г. до Кмета на Община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кметът на община Перник е въвел в действие плана за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на

вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Комисията е дала заключение за нанесените повреди върху имота на жалбоподателката и за извършване на незабавните строително-ремонтни дейности като експертите са направили количествено-стойностната сметка, която е в размер на 9392 лева.

От писмо изх. №102-07-363 от 07.02.2013 г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневният му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лв., съгласно приложение №1 и №2 и с второто - да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение №2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите, без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата. С Решение №1 от 11.02.2013 г. на МКВП при МС, т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, т. е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилище на Г., засегнато от природно бедствие в размер на 6 292 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакуваният акт, предмет на настоящото производство, е издаден от компетентен орган - МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че последното е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28,

ал. 2 от Кмета на Общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало произнасяне по него.

В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху страдания фонд и на общината, и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана, неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013 г. са предвидени 70 милиона лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва да се произнася стриктно, прецизно и при равни условия.

Единствения компетентен орган в такива случаи – МКВП при МС – трябва да действа при определени правила, със строго обвързваща функция по отпускане и отказване отпускането на възстановителна помощ. Правилникът за организацията и дейността на МКВП регламентира ограничителни начините на предоставяне на възстановителна помощ – за закупуване на строителни материали, за извършване на строителни услуги или за подпомагане по предложен от общинската комисия начин. В случая общоизвестен факт е, че предложението на общинската комисия е на пострадалите от земетресението лица да се отпусне финансова помощ в размер, посочен в оценката на щетите. Така изложеното мотивира състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта попада в тези, за които комисията е приела, че ще се подпомогнат. В доклад до комисията за предоставяне на средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последици от бедствията са предложени конкретни параметри на възстановителна помощ. Като т. 2 от дневния ред на заседанието на комисията от 11.02.2013 г. докладът и предложенията, направени в него са приети. От доклада се установяват три критерия за определяне размера на финансовите средства, съгласно които се отпуска респ. се отказва, възстановителна помощ. Прието е, че не се подпомагат със средства за възстановителна помощ, щети оценени до 1 500 лева, като в останалите случаи възстановителна помощ се отпуска в размер на 70% от оценените щети, (в която не се включват довършителни работи и дограми), а като максимално допустим размер на помощта са определени 10 000 лева. Тези доводи, възприети от Комисията във взетото принципно решение, са изцяло в нейната компетентност, поради което не е налице основание да се счита, че последното е незаконосъобразно. Следва да се отчете, че в това производство е постановен субординационен краен акт. Липсва, а и не може да има диспозитивно начало в създаденото правоотношение между

страните, а най-малко може да има пълно възстановяване на действителни вреди, което не е идея и цел на специалния закон. От решаващо значение е до каква степен може да се подпомагат пострадали от бедствия според възможността за отпускане на безвъзмездни средства от ограничения републикански бюджет. Няма законово или конституционно задължение за обезщетяване на действителни щети в пълен размер. Наложително е да се уточни, че "Предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия на лицата по чл. 26, ал. 2". Това е нормативно определен метод за отпускане на помощта, а оценката извършена при огледа е единствено ориентир за комисията, но не е обвързваща и не налага да бъде отпусната помощ в размера на стойността, определена при извършване на огледа. В случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или да му предостави средства, с които да възстанови част от щетите по имота си, но не и да го обезщети напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, нито е в условията на чл. 36 от правилника. При това положение се налага изводът, че актът съответства и на целта на закона, а именно да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено.

Поради изложеното по-горе искането за изменение на атакуваното решение и за присъждане на действителните вреди установени с експертна оценка ще се отхвърли като неоснователно.

Страните не претендират разноски, поради което не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Б.К.Г. ***, против Решение №1 от 11.02.2013 г. на МКВП при МС, т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, т. , с което ѝ е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: